

se zákonem neb se spisy, aneb je-li zmatečným (§ 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák.). Těchto podmínek se v tomto případě nedostává. Ke správným důvodům napadeného usnesení stačí vzhledem k vývodum dovolacího rekursu dodat ještě toto: Společenstva výdělková a hospodářská jsou dle §u 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. spolky o neuzavřeném počtu členů, jichž účelem jest podporovati výdělek nebo hospodářství členu buď společným provozováním podniku neb, o kterýž případ zde vůbec nejde, poskytováním úvěru. Podstatným pojmovým znakem jejich jest tudíž v onom případě nejen společné provozování podniku členy družstva, nýbrž též podporování výdělku nebo hospodářství členu družstva provozováním podniku těmito jeho členy. Zákon předpokládá sdružení osob ke společné hospodářské činnosti, podporující přímo jejich živnost nebo, provozují-li různé živnosti, sdružení jich ku společné hospodářské činnosti, podporující přímo tyto jich živnosti, nikoliv však sdružení ku provozování určitých podniku na opatření kapitálu a rozdělení zisku, což jest známkou čisté asociace kapitálové, pro kterou forma družstevní není přípustnou. Již z různosti povolání a odborného zaměstnání osob, jež dle §u 15 stanov mohou býti členy společenstva, plyne, že nejde ani o společnou výrobu, ani o společné provozování živnosti hostinské, kavárenské, divadelní a biografické, nýbrž právě jen o účast na zisku. Pokud jde o provozování divadla a biografu, tedy podniku, sloužících účelům vzdělacím nebo zábavním, byla by forma společenstevní vyloučena již pro nedostatek účelu hospodářského. Namítá-li se v dovolacím rekursu, že zápis obmyšlené změny stanov měl býti povolen již proto, poněvadž magistrátem hlavního města Prahy byla družstvu udělena koncese hostinská, stačí k tomu uvést, že tím není ještě nijak prejudikováno samostatnému rozhodnutí rejstříkového soudu, jemuž dle §u 3 nařízení ze dne 14. května 1873, čís. 71 ř. zák. výslovně jest uloženo, by dbal, by opovědi k zápisu do obchodního rejstříku hověly zákonu. Není-li tedy obmyšlený účel družstva v souhlasu se zákonem o výdělkových a hospodářských společenstvech, jehož § 11 stanoví, že úchyly se dopouštějí jen potud, pokud to zákon výslovně připouští, čehož při §u 1 zákona není, nesmí rejstříkový soud zápis povolit (viz k tomu také nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 17. ledna 1900, čís. 4 věstníku z roku 1900).

Čís. 5250.

Pokud lze připustiti dodatky k věcné firmě společnosti s r. o. za účelem bližšího označení firmy.

(Rozh. ze dne 2. září 1925, R I 583/25.)

Rejstříkový soud povolil zápis firmy: »M. O. S., oděvní společnost s r. o.«. Rekursní soud uložil společnosti, by ve lhůtě, která jí bude rejstříkovým soudem dána, znění firmy v příčině dodatku M. O. S. patřičně změnila, ježto by jinak společnost byla z obchodního rejstříku vymazána. Důvody: Společnosti bylo usnesením rejstříkového soudu ze dne 20. listopadu 1923 v odstavci prvním, potvrzeném

zdejší rozhodnutím ze dne 27. února 1924 právoplatně odepřeno označení »Moravská« v navrhované firmě »Moravská oděvní společnost s r. o.« z důvodů tam uvedených. Na podkladech tohoto rozhodnutí se tím, že Leopold S. zemřel a jeho dědičkami se staly vdova Emilie S-ová a dcera Lydie R-ová, nic podstatného nezměnilo a platí tedy i nyní nepřipustnost označení společnosti jako moravské. Dodatkem ve znění firmy »M. O. S.« se zřetelně obchází shora naznačené rozhodnutí zkrácením slov »Moravská oděvní společnost« na jich počáteční písmena M. O. S. s připojením teček a není proto dodatek ten, přičítací se právoplatným rozhodnutím a zásadám §§ 5 a 102 zák. ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. a §§ 15 a násl. obchodního zákona o firmách a jejich dodatcích, přípustným. Ještě dlužno podotknouti, že dodatek M. O. S. se podstatně různí od fantastického dodatku »Mos«, majícího pouze význam, rozlišující od jiných firem, v příčině kteréhož se společnost u obchodní a živnostenské komory v Praze dle její sdělení ze dne 31. března 1924 dotazovala. Poněvadž znění firmy jest podstatnou částí opovědi společnosti k zápisu do obchodního rejstříku (§§ 3, 4, 5, 11 a 12 zák. čís. 58/1906 ř. zák.), měl býti zápis společnosti pod touto firmou nepřipustného znění do obchodního rejstříku rejstříkovým soudem odepřen.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Jde o věcnou firmu společnosti s ručením obmezeným ve smyslu §u 5 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák. Společnost s ručením obmezeným jest společností dle obchodního zákona (§ 61 odstavec třetí zákona), a vztahují se proto i na ni všeobecná ustanovení tohoto zákona o firmách (čl. 15 a násl. obch. zák.). Dle čl. 16 druhý odstavec, druhá věta obchod. zák. jsou přípustny k firmě dodatky, sloužící k bližšímu označení osoby nebo závodu, aniž by zákon přesně vymezoval jich obsah nebo formu. Základní zásada pravdivosti firmy vztahuje se ovšem i na tyto dodatky, takže by nebyly přípustnými zejména takové dodatky, jimiž by mohla býti veřejnost uvedena v omyl co do způsobu neb rozsahu závodu, neb co do poměrů jeho majitele. V tomto případě jde o dodatek »M. O. S.« k věcné firmě »Oděvní společnost s r. o.«. Není zavady, by toto bližší označení oděvního závodu na rozdíl od jiných závodu téhož druhu nebylo jako součást firmy povoleno, poněvadž se nepřičítá zásadám svrchu vytčeným, jsouc samo o sobě zcela indiferentním. Nelze také volbě tohoto dodatku vytýkati obcházení právoplatného rozhodnutí rejstříkového soudu ze dne 20. listopadu 1923, pokud jím bylo odepřeno označení »Moravská« v navrhované firmě »Moravská oděvní společnost s r. o.«, neboť širší veřejnost, neznající původní usilování společníků o firmu právě zmíněnou, nemusí nezbytně a také nemůže v dodatku M. O. S. spatřovati zkratku firmy, jejíž používání bylo odepřeno, tak jako by ani soud na tento význam dodatku neusuzoval a usuzovati nemohl, kdyby byli společníci hned zprvu žádali o zápis firmy ve znění nyní opraveném.